

PEG gør mig syg

Brian Jensen har MCS og bliver syg af bl.a. Polyethylene Glycol (PEG), som er en flygtig organisk forbindelse (VOC), og det findes som hjælpestof i fx medicin og personlige plejeprodukter.

Af Gitte Larsen

”Mit motto er: *Jeg er ikke syg, jeg kan godt tåle frisk luft!*” siger Brian Jensen, der har levet med MCS, siden han var i 20'erne, uden dog dengang at vide, hvad han fejlede. Frisk luft og masser af motion kombineret med en bolig og en arbejdsplads uden parfumer og kemikalier har været løsningen for ham.

”I dag ved vi, at det ikke er parfumen, vi bliver syge af. Det er de VOC'er (flygtige organiske forbindelser), der spreder parfumen, som er årsagen. Ved et tilfælde har jeg fået bekræftet, at en af VOC'erne er polyethylene glycol (PEG). Det bruges fx i kosmetik og medicin, fordi det anses for meget lidt giftigt,” fortæller Brian. I forbindelse med en operation i maj 2021 fik han medicinen Macrogol 3350 (polyethylene glycol), og det er en slags plasticpulver.

”Jeg blev øjeblikkeligt meget utilpas, hårene rejste sig på hele kroppen, og jeg var tæt på at besvime. De efterfølgende tre uger kunne jeg ikke svede, og min temperaturre-

gulering virkede ikke, så jeg måtte hele tiden tage tøj og dyne af og på. Det er en meget ubehagelig tilstand, og det var sådan, jeg havde det, da jeg i 1989, 42 år gammel, pludselig blev meget syg,” siger han og fortsætter:

”Det er ikke medicinen som sådan, men stoffet PEG, jeg bliver så syg af. Det er nærmest umuligt at få piller uden dette hjælpestof og bindemiddel. Jeg sagde det selvfølgelig på sygehuset, men det går ikke igennem. Jeg har dog anmeldt det som bivirkning, og jeg synes, det er lidt af en åbenbaring at falde over det med PEG. Ellers havde jeg tænkt, at jeg bare skulle få det bedste ud af resten af mit liv med MCS, men nu vil jeg gerne undersøge mere omkring VOC'er og PEG.”

Fik MCS af kemikalier

Brian fortæller sin historie i korte træk: ”Det startede i 20'erne, hvor jeg reagerede på indeluft ved at blive ør i hovedet. Det var, som om jeg var i en boble, men jeg troede dengang,

HVAD ER POLYETHYLENE GLYCOL (PEG)?

Macrogol eller polyethylen glycol (PEG) er en VOC, som er afledt af råolie. Det bruges som hjælpestof i mere end en tredjedel af alle lægemidler, og det findes også i fx vacciner, pleje- og kosmetikprodukter samt rengøringsmidler. I plejeprodukter er det ofte anført med et tal, f.eks. PEG-10. Macrogol er det aktive stof i lægemidler, der indeholder Macrogol 3350 eller Macrogol 4000, som er afføringsmidler. Hvis et lægemiddel indeholder macrogol som hjælpestof, vil det stå anført under afsnittet *Hjælpestoffer* på medicin.dk – se fx Alnok. Hvis lægemidlet indeholder macrogol som aktivt indholdsstof, kan du finde det under *Virksomme stoffer*. Studier viser, at PEG i sig selv kan være toksisk, selvom det normalt regnes for harmløst, og det gælder især, hvis det bruges på ødelagt hud, hvor det kan forårsage både lokal irritation og systemisk forgiftning.

”Jeg indførte et stramt liv med motion i form af løb og fodbold hver anden dag, indtil jeg var 55 år. I dag cykler jeg to-tre timer mindst tre gange om ugen. Det holder MCS'en på afstand. Hvis jeg tager til et eller andet, bliver jeg øjeblikkeligt dårlig, og gør jeg det tre dage i træk, bliver jeg virkelig dårlig,” siger Brian Jensen.

det skyldtes cigaretrøg. Så jeg gik på gaden i stedet for at være indenfor til fester, og så fandt jeg ud af, at det hjalp at danse meget.

Da jeg var 33 år, flyttede det firma, jeg arbejdede for, til en ældre ombygget ejendom, hvor der bl.a. blev malet med alkydmaling, og hver dag gik jeg hjem med influenzasymptomer. Og mine problemer fulgte med, selvom jeg skiftede arbejdspladser. Efter fodboldtræningen fik jeg det dog bedre igen. Min kone plejede at sige, at *når Brian får influenza og løber sig en tur, så er det overstået.*

Midt i 1980'erne steg forbruget af parfume i de fleste produkter, mest markant i vaske- og rengøringsmidler, og jeg begyndte at opleve en sammenhæng mellem mine problemer og parfumen. Jeg fik bl.a. forskellige symptomer fra min hud og manglede fuldstændig evnen til at svede under og efter mine løbeture. Jeg blev faktisk så syg, at jeg næsten ikke kunne forstå det.

I mit hjem og mit eget firma, som jeg havde valgt at etablere, fik jeg fjernet al parfume, og jeg var ude i det ekstreme. Firmaet var det sværeste på grund af medarbejderne, og jeg endte med at give dem arbejdstøj, som jeg vaskede, så de kunne skifte, når de kom om morgenen. Det var en kamp at få fjernet alt fra arbejdspladsen, som jeg ikke tålte, og det var især svært at stille krav til gæster, så møder var et stort problem.

Udover at fjerne parfume og kemi i hjemmet og på arbejdspladsen hjalp det

mig at løbe og gå lange ture. Den systematiske motion skulle forhindre, at jeg blev dårligere dag for dag, og efterhånden kunne jeg overvinde det, der havde ramt mig. Det føltes, som om jeg var spærret inde i min egen krop, når jeg havde været i nærheden af parfume og kemi. Parfume og kemikalier måtte bare ikke hobe sig op i mig, for så gik det helt galt. Efter fem år fik jeg det væsentligt bedre, og efter otte-ti år var jeg næsten tilbage til at være mig selv igen.”

Ikke alene i verden

I begyndelsen troede Brian, at han var den eneste i hele verden, der fik det dårligt af parfume og kemi.

”Jeg fandt MCS Foreningen og mødtes med nogle andre, der havde det ligesom mig. Jeg lærte, at når man gik i sauna, fik man det bedre, så jeg tog en tykkere trøje på, når jeg løb, så jeg kunne svede. Jeg stødt også på en artikel om én på Fyn, der gik ind, når naboen hængte vasketøj ud, og det gjorde jeg også,” fortæller Brian.

Han mindes også MCSinfo #74 fra 2013, hvor Videncenter for Duft- og Kemikalieoverfølsomhed lukkede. ”Siden da har min holdning været, at vi ikke kommer nogen vegne med at forfølge MCS-vinklen. Jeg tror, vi mere skal lægge vægt på indeklimaforenet med VOC-kemikalier som det, der gør os syge. Forskerne kan få mig som forsøgsdyr ud i miljøsygdomme,” slutter Brian.